

«Τα σκυλιά ουρλιάζουν, αλλά το караβάνι προχωρά». Με την αραβική αυτή “παροιμία” (sic) ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. άρχισε την ομιλία του στην κοινοβουλευτική του ομάδα την περασμένη Τρίτη· πρωτομηνιάτικα. Είχα πρωτύτερα διαβάσει στην ιστοσελίδα της ΑΥΓΗΣ την ομιλία του, ως προέδρου της κυβερνήσεως, την ίδια μέρα στο Ελληνο-αμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο. Με τη λήξη της αναγνώσεως των δύο ομιλιών εκατάλαβα τι εννοούσε με την επίκληση της ανατολίτικης φράσης. Ανατολίτικης κουτοπονηριάς δηλαδή. Οι έννοιες μεταφορικές. «Σκυλί: 1.... 2. ... 3. Αυτός που είναι γεμάτος λύσσα και οργή εναντίον κάποιου». (ΛΕΞΙΚΟ Γ. Μπαμπινιώτη). Είπε ακόμα: «Δεν μπορούμε να κατακυλήσουμε στο επίπεδό τους». Στο επίπεδο των διαφωνούντων με τις ιδέες του, των εναντίων προς τις ενέργειές του· όλων εμάς.

Εφ’ όσον έτσι μας κρίνει, έχουμε κάθε δικαίωμα να ανταποδώσουμε με την παράθεση μιας σειράς σκέψεων χωρίς την απαιτούμενη, λόγω της θέσεώς του, κοινωνική λεπτότητα· επί κατορθωμάτων του των τελευταίων ημερών. Δύο ομιλίες λοιπόν· χαρακτηρίζονται από εντυπωσιακή περιαυτολογία και οίηση. Έτσι επιβεβαιώνει την άποψη, που έχω διατυπώσει και σε άλλη περίπτωση, ότι ξεκίνησε την πρωθυπουργία του με σκοπό να αντικαταστήσει το αστικό δημοκρατικό μας καθεστώς με κάποιου τύπου νοτιοαμερικανική (τύπου Βενεζουέλας π.χ.) ψευδο-δημοκρατία. Όταν εσκόνταψε στην ακαμψία του Σόιμπλε («Να εφαρμόσετε πριν από ο,τιδήποτε άλλο τις συμφωνίες που έχετε υπογράψει και να τηρήσετε τις υποσχέσεις σας»), έκαμε μία άνευ προηγουμένου σε έκταση και σε βάθος αναστροφή (turn-over, κωλοτούμπα την εχαρακτήρισαν οι απρεπίς). Έθεσε την προσωπική του έπαρση και υστεροβουλία πάνω από μαρξισμούς, ιδεολογίες, προεκλογικές υποσχέσεις, προγραμματικές κυβερνητικές δηλώσεις, ηθικές αναστολές, κομματική νομιμοφροσύνη· πάνω από τον “καημένο” τον ΣΥΡΙΖΑ. (μάρτυρες ο σύντροφος Παναγιώτης Λαφαζάνης, η Ζωή...μαζί ξεκίνησαν, κάτι ξέρουν)...και... και...

Είμαι βέβαιος πως οι ακροατές των δύο ομιλιών θα βρέθηκαν “για πρώτη φορά” μπροστά σε τέτοιο συνονθύλευμα ανακριβολογίας, ψευδολογίας, κομπασμού, αλαζονείας, κορδακισμού. Το ίδιο όσοι τις εδιάβασαν· όπως εγώ. Είπε: «Θα σας πω επιγραμματικά: αν το 2015 ήταν το έτος της σταθεροποίησης της χώρας στην Ευρωζώνη, ... το 2016 θα είναι η χρονιά αφετηρίας για την έξοδο από την κρίση.» (Σχόλιο: «Σε αναθεώρηση προς το χειρότερο των αρχικών προβλέψεων που έκαμε τον Νοέμβριο για το βάθος της ύφεσης της ελληνικής οικονομίας προχώρησε η EUROSTAT, στο πλαίσιο της δημοσίευσης των οριστικών στοιχείων για την πορεία του ΑΕΠ στην Ε.Ε. κατά το τρίτο τρίμηνο του 2015».) Ο κ. Τσίπρας emίλησε επίσης για “λαϊκή ετυμηγορία”, για “επίμονη επιλογή του λαού μας να γυρίσει επιτέλους σελίδα”.

(Σχόλιο: Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου εψήφισαν την κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου [σύμφωνο αφύσικο και αμαρτωλό μαρξισμού και εθνοκαπηλίας] ένας στους τέσσαρους ενήλικους Έλληνες πολίτες· για την ακρίβεια 26,57% [βλ. επιστολή μου, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Σεπτ.]. Χάρης σε έναν ανήθικο, αντιδημοκρατικό εκλογικό σύστημα --το ανοσιούργημα ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. του μπόνους των 50 εδρών-- μπόρεσαν να σχηματίσουν κυβερνητική πλειοψηφία .[Προς αποφυγή παρεξηγήσεων, δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα της κυβερνήσεως. Αμφισβητώ τα περί επιλογής του λαού.]

Απαρίθμηση επιτυχιών (Κατά προτεραιότητα ανακοινώσεως, που φαντάζομαι πως σημαίνει και σειρά σπουδαιότητας). Ένα:«... Απέδωσαν την περιοχή των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα στις δημοτικές αρχές.» (Ύστερα από μια τέτοιας σημασίας ενέργεια, ποιός αμφιβάλλει πως βγαίνουμε από την κρίση;). Δύο: «Έχουμε ήδη περάσει τον νόμο για τα

Μ.Μ.Ε.» (“Ω! Ελευθερία [γνώμης και εκφράσεως] πόσα εγκλήματα διαπράττονται στο όνομά σου”. Για το τι σχεδιάζουν, προϊδεάζουν πολλά αψευδή δείγματα). Τρία: «Έχουμε ξεκινήσει την προπαρασκευή για τον μεγάλο εθνικό διάλογο για τη δημόσια εκπαίδευση.» (Προτού αρχίσει ο διάλογος π.χ. για το πρόβλημα εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, το έλυσε ο πρόεδρος της επιτροπής διαλόγου καθηγητής Αντώνης Λιάκας με ανακοίνωσή του: Σχολές δύο ταχυτήτων και εισαγωγές χωρίς πανελλαδικές). Τέταρτο, αλλά εξ ίσου σημαντικό: «Σε λίγες μέρες κατατίθεται το νομοσχέδιο για το Σύμφωνο Συμβιώσεως». (Το σύμφωνο; Ή ένα φωνήεν επίτευγμα!).

Αναφέρθηκε (λέξη για τον Βαρουφάκη) ακόμα: Στον πόλεμο κατά της διαφθοράς. (Καταπληκτικό· εισέπραξαν 80 εκατομμύρια ευρώ!). Και βεβαίως στη σκληρή, πολύμηνη, συνεχή διαπραγματεύση με την τρόικα, που έγινε κουαρτέτο. (Με κατάληξη το τρίτο Μνημόνιο· πολύ πιο «επαχθές» και απεχθές από τα δύο προηγούμενα· τα δύο δηλαδή συν κάτι παραπάνω.) Στο καταραμένο ΡΣΙ. («Είναι πραγματικά δυσάρεστο να ακούς να ψεύδεται συνεχώς, ακόμη και ενώπιον της Βουλής ο κ. Τσίπρας για το ΡΣΙ και τα Ταμεία [...] Δεν υπάρχει μεγαλύτερη συκοφάντηση και απάτη εις βάρος της κοινής γνώμης από την υπόθεση των Ταμείων και του ΡΣΙ.» Από ενδελεχές κείμενο “Η αλήθεια για το ΡΣΙ και τα ασφαλιστικά ταμεία”. www.evenizelos.gr/tt2). Στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. (Αντί να πάμε μπρος πάμε πίσωκωλα. Στην παιδεία, για παράδειγμα). Στις επενδύσεις. “Κυρίως ιδιωτικές”. (Αυτός έφα! Ο κρατικιστής!) Στην ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος. Είπε: «Οι συστημικές τράπεζες βρίσκονται στην κορυφή της Ευρώπης από πλευράς κεφαλαιακής επάρκειας». (Με αποτέλεσμα τον πλήρη αφελληνισμό τους!). «Θα αναλάβουμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες διεύρυνσης της χρηματοδοτικής βάσης του ασφαλιστικού συστήματος.» (Πρώτη μας πρωτοβουλία να φορτώσουμε την ευθύνη στους άλλους με πρώτο βήμα μία σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών υπό την προεδρεία του προέδρου της Δημοκρατίας). Στο «ζήτημα Φ.Π.Α. στην εκπαίδευση, ο οποίος καταργήθηκε... να μην επιβαρυνθεί η μεσαία οικογένεια και το πετύχαμε». (Σχόλιο: Φόρος, τον οποίον οι ίδιοι είχαν προτείνει και συμφωνήσει ως ισοδύναμο. Επιβλήθηκε με αποκλειστική πρωτοβουλία της Ελληνικής Κυβερνήσεως για να μην επιβαρυνθεί το “βόειο κρέας”. Τούμπα επί τούμπας. Χωρίς αποτέλεσμα. Λίγους ετουμπάρισε.)

Σε τούτο το σημείο νομίζω πως δεν είναι εκτός θέματος αναφορά σε δήλωση του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου. Ότι δεν θα εφαρμόσει, ο κόσμος να χαλάσει, τροπολογία (διάταξη νόμου δηλαδή), την οποίαν επρότεινε ο ίδιος [αφορά ανάκτηση αγροτικών ενισχύσεων]. (Έχει ορκιστεί ως υπουργός, αν όχι ενώπιον Θεού, πάντως ενώπιον του προέδρου της Δημοκρατίας, ότι θα εφαρμόζει τους νόμους της ελληνικής πολιτείας. Και έχει, προφανώς, τέτοια κατανόηση του διεθνούς περιβάλλοντος, ώστε πιστεύει πως δεν θα το μάθουν οι ενδιαφερόμενοι Ευρωπαίοι· τους θεωρεί ηλιθίους.) Α! να μην το λησμονήσω. Στην ομιλία του στην κοινοβουλευτική ομάδα ο κ. Τσίπρας κατέληξε: «Μέσα στο λαό, μαζί με το λαό, για το λαό». (Το ΠΑΣΟΚ --συγγνώμη, ο ΣΥΡΙΖΑ-- στην κυβέρνηση, ο λαός στην εξουσία.) Στο Επιμελητήριο, εξ άλλου, αναφέρθηκε στους “μη προνομιούχους”. (Προς ικανοποίηση, σκέφτομαι, Σπίρτζη και λοιπών πασοκογενών της κυβερνήσεώς του. Και προς υπόμνηση προς τον λαό: Κοιτάξτε με, σε κάποιον μοιάζω!)

Έχουν ενδιαφέρον και άλλες παράλληλες δράσεις του πρωθυπουργού μας. Διότι δίνουν μία ξεκάθαρη εικόνα των αντιλήψεών του για τη λειτουργία των διεθνών σχέσεων μιας χώρας· της δικής μας στις συγκεκριμένες περιπτώσεις. Διάλογος με τον Τούρκο ομόλογό του Αχμέτ Νταβούτογλου: «Αλέξης: Ευτυχώς οι πιλότοι μας δεν είναι τόσο νευρικοί όσο οι δικοί σας απέναντι στους Ρώσους. Αχμέτ: Τα σχόλια για τους πιλότους δεν συνάδουν με το κλίμα της ημέρας. Αλέξη, ας επικεντρωθούμε στη θετική ατζέντα.» (Εδιάβασα σχε-

τικό σχόλιο: “Τα παιδιά παίζει”. Όχι· το παιδί παίζει· φαντάζεται πως έχει απέναντί του τον Φλαμπουράρη. Το από εκεί παιδί δεν είναι παιδί και δεν παίζει· τον έβαλε στη θέση του. Πολλοί αισθάνθηκαν ντροπή. Κι ας μην είπαν τίποτα).

Η άλλη (διαρροή από το Μαξίμου). Συνομιλεί με τον Γάλλο πρόεδρο Φρανσουά Ολάντ: «Δεν θέλω βοήθεια με αυτήν την κατάσταση [εσωτερικής πολιτικής]. Θέλω να με βοηθήσεις να αποφύγω τα εμπόδια του Σόιμπλε». (Μπορεί κάποιος να μου εξηγήσει ποια ήταν η σκέψη πίσω από τη διαρροή; Είναι βέβαιον ότι ο πρώτος που το πληροφορήθηκε στο εξωτερικό είναι ο Βολφγκανγκ Σόιμπλε· πολύπειρος υπουργός και ισχυρή προσωπικότητα. Και τώρα περιμένει εναγωνίως τη γαλλική παρέμβαση· και με ανοιχτή την αγκάλη! Έχετε την ελάχιστη αμφιβολία;)

Κατάληξη με νότα ιλαρότητας. Απόσπασμα από την ομιλία στο Επιμελητήριο: «Ένας από του ιδρυτικούς πατέρες της αμερικανικής δημοκρατίας ο Τόμας Τζέφερσον πέτυχε να εισάγει (sic) στη σύνταξη του κειμένου για τη διακήρυξη της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας το 1776, το άρθρο που αναφέρει ως βασικό δικαίωμα του Αμερικανού πολίτη, την επιδίωξη της ευτυχίας.» (Ένας μαρξιστής να προτείνει ως υπόδειγμα κοινωνικής συμπεριφοράς μια βασική διακήρυξη του κατ’ εξοχήν καπιταλιστικού κράτους παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον· πρώτα-πρώτα για την πρωτοτυπία της.) Εσυνέχισε: «Είναι λιγότερο γνωστό ότι [ο Τζέφερσον] ήταν επηρεασμένος από τον Έλληνα φιλόσοφο Επίκουρο που αφιέρωσε όλο το έργο του στην επίτευξη του ευ ζην.». (Άσχετα με την ορθότητά της --ή μη--, η επισήμανση αυτή του πρωθυπουργού μάς κατευθύνει στη διάγνωση περαιτέρω ιδεολογικής του απορροθμίσσεως. Οι επικούρειοι υποστήριζαν την αποχή από τον δημόσιο βίο και οι επικούρειες κοσμοθεωρία και ηθική βασίζονται στην προτεραιότητα του ατόμου και την άρνηση της αιτιοκρατίας [ντετερμινισμού]. Ο μαρξισμός πλασάρει την κοινοκτημοσύνη και την ιστορική αιτιοκρατία· που οδηγούν αναπόδραστα στην αντικατάσταση του καπιταλιστικού από το κομμουνιστικό κοινωνικό και οικονομικό σύστημα. Με ποιό λογικό κόλπο τα συμβιβάζει ο κ. Τσίπρας;)

Είπε, τέλος, στο Επιμελητήριο: «Είναι παραδεκτό πλέον ότι το ελληνικό οικονομικό πρόβλημα είναι κατ’ εξοχήν ευρωπαϊκό.» (Σχόλιο: Άρα ευρωπαϊκή και η λύση του. Δηλαδή, αν καταλαβαίνω ελληνικά, αντιλαμβάνεται τον ρόλο του πρωθυπουργού της Ελλάδος ως αντιπροσώπου των Ευρωπαίων, ως επιχειρηματικού τους πράκτορα;) . Φινάλε: Τρικομμία εν κρανίω· λέει ο λαός μας.

Ήταν το αλύχτισμα (γαύγισμα) ενός από τα σκυλιά. Μέσα, πιστεύω, στα όρια του φυσιολογικού. Όσο κι αν προσπάθησε, δεν τα κατάφερε να ουρλιάξει. Θέμα παιδείας ακόμα και στα σκυλιά, θα μπορούσε να σχολιάσει κάποιος. Και βέβαια το караβάν-ασκέρι “προχωρά”. Προς τα πού; Μοιάζει κανείς τους να μην ξέρει.

7 Δεκεμβρίου 2015

Νικ. Λ. Γ. Λιναρδάτος

Υ.Γ. Η ομιλία του πρωθυπουργού στη συζήτηση στη Βουλή επί του προϋπολογισμού του 2016 και η συνέντευξη του (πάνω από μιάμιση ώρα) στην ΕΡΤ δεν προσέθεσαν τίποτα στα όσα εσχολιάσθηκαν στις τρισήμισι αυτές σελίδες...ούτε αφαίρεσαν κάτι. Έχει όμως ενδιαφέρον η ανταπόκριση του κοινού στη συνέντευξη: Τηλεθέαση Τσίπρα 10,4% (5,7% στις ηλικίες 15-44 ετών). Το ίδιο βράδυ, με ελάχιστη διαφορά ώρας από άλλο κανάλι, ο Λεβέντης (...ποιόν είπες;) είχε διπλάσια (20,7) 8 Δεκεμβρίου 2015